

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quare de latere viri formata est mulier. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

succurrerint legitima. Hoc a. non ita intelligendum est, tanquam sine enumeratis non possit esse legitimū coniugium: sed quia sine illis non habet decorē, & honestatē debitam. In huius enim sacramenti celebratiōne, sicut in aliisquādā suā pertinentia ad substantiam sacramēti, ut consensus de pr̄senti, qui solus sufficit ad contrahēdū matrimonium: quādam vero pertinentia ad cōcordem & solennitatem sacramenti, ut parentū traditiō, sacerdotū benedictiō, & huiusmodi sine quibus legitimū sit coniugium, quantum ad virtutem, non quādū ad honestatē sacramenti. Sine his ergo non quasi legitiimi coniuges, sed quasi adulteri vel fornicatores conueniunt ut qui clanculo nubunt & utiq; fornicatores essent nisi eis suffragaretur voluntas verbis expressa pr̄senti, quā legitimū inter eos facit matrimonium. Nam & consensus occultus de pr̄senti per verba expressus, coniugium facit, licet non sit honest⁹ contractus: sed matrimonium non sanx⁹ consensus, qui in occulto fuit. Si n. alter alterum dimiserit, non cogitur iudicio Ecclesiæ redire, & commanere quasi cum coniuge: quia non potest probari testib. contractus qui in occulto est factus. Quod si ipsi qui in occulto sibi consenserunt, eundem consensum voluntariē in manifesto proferantur, tunc utiq; propria voluntas suffragatur, & legitima vota succurrunt ad sanciendum coniugium, quod prius occulte fuerat contractum. Voluntas ergo verbis expressa in occulto ad hoc suffragatur, ut fiat coniugium manifeste vero expressa suffragatur, ut sanctat & roboret, ac liberum sit Ecclesiæ de hoc iudicare si expedierit.

De qua resit consensus ille: An de carnali copula, ande cohabitatione, an de alio.

Aug. lib. de sacerdotiis & vir- *Hic queritur. Cum consensus de pr̄senti ma-*
triomonium faciat, cuius rei consensus sit ille: An
garnat?

carnalis copulæ, an cohabitationis, an utriusq[ue]? Si ginitate.e.4.
 possit ei cohabitationis consensus matrimonii facit, tunc in principio,
 is non habet frater cum sorore, pater cum filia potest contra-
 uius enim here matrimonium. Si carnalis copulæ: tunc inter
 uadā su Mariam & Ioseph non fuit coniugium. Proposue-
 vt conse- rat enim Maria in virginitate manere, nisi Deus a-
 crabēdūt liter facere iuberet, secundum quod videtur an-
 tia ad de gelo dixisse. Quomodo fiet istud, quoniam virum
 parentur non cognosco, i. me non cognituram pposui. Necq[ue]
 uismod n. quia virum tunc non cognoscet, necesse erat
 antum inquiri quomodo posset habere filium: sed quia se
 acrāme nunquam cognitaram proposuerat. Dicit n. Beda,
 uges, se quod in virginitate manere disposuerat. Si ergo
 unt vti contra suum propositum post consensit in carna-
 es esse lem copulam, videtur facta voti rea, mente, et si
 xpressas non opere violata: Dicamus ergo, quod consensus
 patrīmōz sensi non sit cohabitationis vel carnalis copulæ non facit con-
 on sanx iugum: sed consensus coiugalis societatis, verbis
 r alterum secundum præsens tempus expressus: vt cum vir
 redire, dicit. Ego accipio te in meam, non Dominam, non
 on poter ancillam, sed coiugem. Quia enim non ancilla vel
 o est fact Domina datur, ideo nec de summo, nec de imo à
 unti, eun principio formata est, sed de latere viri, ob coiugalem
 to prof societatem. Si de summo fieret, vt de capite,
 fragatur, videretur ad Dominationē creata: Si vero de imo
 dum con- vt de pedibus, videretur ad seruitutē subiiciēda.
 tractum, Sed quia nec in Dominam, nec in ancillam assu-
 to ad hoc mitur, facta est de medio, i. de latere, quia ad con-
 ē vero ex- iugalem societatē assumitur. Cum ergo sic conue-
 , ac libe- niunt, vt dicat vir. Accipio te in meam coiugem:
 terit. La, andē & dicat mulier, Accipio te in meum virum: his
 sentimā- verbis vel aliis idem significantibus exprimitur
 t ille: An consensus, non copulæ carnalis vel cohabitatio-
 garna- nis corporalis: sed coiugalis societatis: ex qua o-
 vel vlsque in finem.

in principio,
 tom. 6.
 Luca 1. d

Beda ad il-
 lud Luc. c. i.
 Quomodo
 fiet.